

Sentencja

- 1) Na podstawie art. 267 TFUE Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do dokonania wykładni art. 11 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której sąd odsyłający powinien wydać orzeczenie w przedmiocie wniosku o łączenie rodziny złożonego przez beneficjenta statusu ochrony uzupełniającej, jeżeli przepis ten znalazł zastosowanie do takiej sytuacji, w sposób bezpośredni i bezwarunkowy, poprzez prawo krajowe.
- 2) Artykuł 11 ust. 2 dyrektywy 2003/86 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on — w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, w których wniosek o łączenie rodziny został złożony przez będącego beneficjentem statusu ochrony uzupełniającej członka rodziny rozdzielonej na rzecz małoletniego, którego ów członek rodziny rozdzielonej jest ciotką i, jak twierdzi, opiekunką, zamieszkującą jako uchodźca i z dala od rodziny w państwie trzecim — temu, aby wniosek ten został oddalony wyłącznie z tego względu, że członek rodziny rozdzielonej nie przedstawił urzędowych dokumentów potwierdzających śmierć rodziców biologicznych małoletniego, a tym samym rzeczywisty charakter jego więzi rodzinnych z tym małoletnim, i aby wyjaśnienie, jakie przedstawił członek rodziny rozdzielonej w celu uzasadnienia niemożności przedstawienia takich dokumentów, zostało uznane przez właściwe władze za niewiarygodne wyłącznie na podstawie dostępnych informacji ogólnych dotyczących sytuacji w państwie pochodzenia, bez uwzględnienia konkretnej sytuacji członka rodziny rozdzielonej i małoletniego, ani szczególnych trudności, na jakie napotkali oni, jak twierdzą, przed ucieczką z kraju pochodzenia i po tej ucieczce.

(¹) Dz.U. C 63 z 19.2.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 marca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen — Szwecja) — Skatteverket/Srf konsulterna AB

(Sprawa C-647/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 53 — Świadczenie usług wstępu na imprezy edukacyjne — Miejsce transakcji podlegających opodatkowaniu)

(2019/C 155/11)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona przeciwna: Srf konsulterna AB

Sentencja

Artykuł 53 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w tym przepisie sformułowanie „usług wstępu na imprezy” obejmuje usługę taką jak sporna w postępowaniu głównym, polegającą na szkoleniu w formie pięciodniowego kursu z zakresu księgowości, która jest świadczona wyłącznie na rzecz podatników i wymaga wcześniejszej rejestracji oraz wcześniejszego opłacenia.

(¹) Dz.U. C 52 z 12.2.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 marca 2019 r. — AlzChem AG/Komisja

(Sprawa C-666/17 P) (¹)

**(Odwołanie — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie nr 1049/2001 — Artykuł 4 ust. 2 tiret trzecie —
Ogólne domniemanie poufności dokumentów związanych z postępowaniem dochodzeniowym w dziedzinie pomocy
państwa — Zakres)**

(2019/C 155/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: AlzChem AG (przedstawiciele: A. Borsos, avocat, J.A. Guerrero Pérez, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Armati i A. Buchet, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) AlzChem AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 112 z 26.3.2018.